

تفاوت میان پوستر تئاتر با سایر پوسترها این

است که پوستر تئاتر شناسنامه یک تئاتر است و

در واقع متن نمایشنامه به زبان گرافیک است.

خیام مویدی ، کارگردان تئاتر، نمایشنامه نویس ،

گرافیسیت و اولین نسل از طراحان پوستر هرمزگان

است که اهالی هنر هرمزگان به خوبی او را

می شناسند

صبح ساحل در گفت وگو با خیام مویدی ، طراح پوستر جشنواره تئاتر هرمزگان مطرح کرد:

نقش مهم پوستر در معرفی تئاتر

♦ صبح ساحل- شقایق پرتو//

باتوجه به طرح هایی که روی لباس محلی مردم هرمزگان نقش بسته است می توان این طور نتیجه گرفت که گرافیک، از قدمتی تاریخی در استان برخوردار است که در سال های اخیر نسل اول طراحان آن در هرمزگان نمود پیدا کرده اند حال آن که در ایران پنجمین نسل طراحان درحال فعالیت در این زمینه هستند.

طراحی پوستر شاخه ای از گرافیک است و ماهیت یک پوستر اطلاع سانی درباره یک رخداد است. در این میان پوستر تئاتر از اهمیت ویژه ای برخوردار است؛ تفاوت میان پوستر تئاتر با سایر پوسترها این است که پوستر تئاتر شناسنامه یک تئاتر است و در واقع متن نمایشنامه به زبان گرافیک است.

خیام مویدی ، کارگردان تئاتر، نمایشنامه نویس ، گرافیسیت و اولین نسل از طراحان پوستر هرمزگان است که اهالی هنر هرمزگان به خوبی او را می شناسند.

او که موفقیت های ملی و بین المللی متعددی در کارنامه کاری خود دارد، طراحی پوستر سی ویکمین جشنواره تئاتر استان هرمزگان را نیز برعهده داشت. این پوستر، تمجید و تنقید جوامع هنری استان را برانگیخت و توجه منتقدان را به خود جلب کرد. به همین بهانه فرصتی پیش آمد تا با این هنرمند در مورد پوستر جشنواره گفت وگویی کنیم.

در طراحی این پوستر از چه

منابعی الهام گرفتید؟

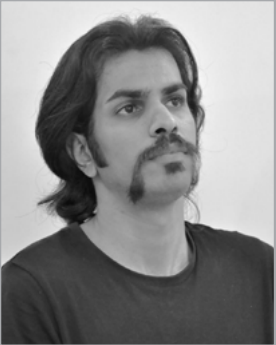
همان طور که می دانید یکی از مشخصه ها و نمادهای تئاتر که در زبان تصویری بین المللی هم وجود دارد، صورتک تئاتر است که معمولا آن را با صورتک گریان و خندان می شناسیم. من از صورتکی که نه گریان است و نه خندان به عنوان مشخصه اصلی تئاتر استفاده و سعی کردم آن صورتک سه بعدی را به عنوان بدنه تئاتر استان هرمزگان نشان دهم. این پیکره نیاز به تراش خوردن دارد تا بتواند به آن شکل آرمانی و معقولی که مدنظر همه ماست، برسد. تلاش من این بود که نشان دهم فعالان و بازیگران تئاتر استان روی این بدنه حضور دارند و تمام سعی خود را می کنند تا به این بدنه شکل دهند و آن را زیباتر کنند.

چه المان هایی در پوستر شما

به چشم می خورد؟

بدنه تئاتر استان هرمزگان، صورتک تئاتر و بازیگران تئاتر به عنوان نماینده هایی از جامعه تئاتر استان هرمزگان، المان هایی هستند که در پوستر وجود دارند. تصمیم گرفتم به جای صورتک های روی پیکره از بازیگران واقعی و فعال تئاتر استفاده کنم.

در انتخاب بازیگران سعی کردم ترکیب جنسیتی و جغرافیایی متعادلی را به کار ببرم؛ به همین منظور از دو خانم و دو آقا استفاده کردم که این چهار بازیگر زاده شهرستان های مختلف هرمزگان هستند.

مولفه های بومی هرمزگان چقدر در این تئاتر نمود داشته اند؟

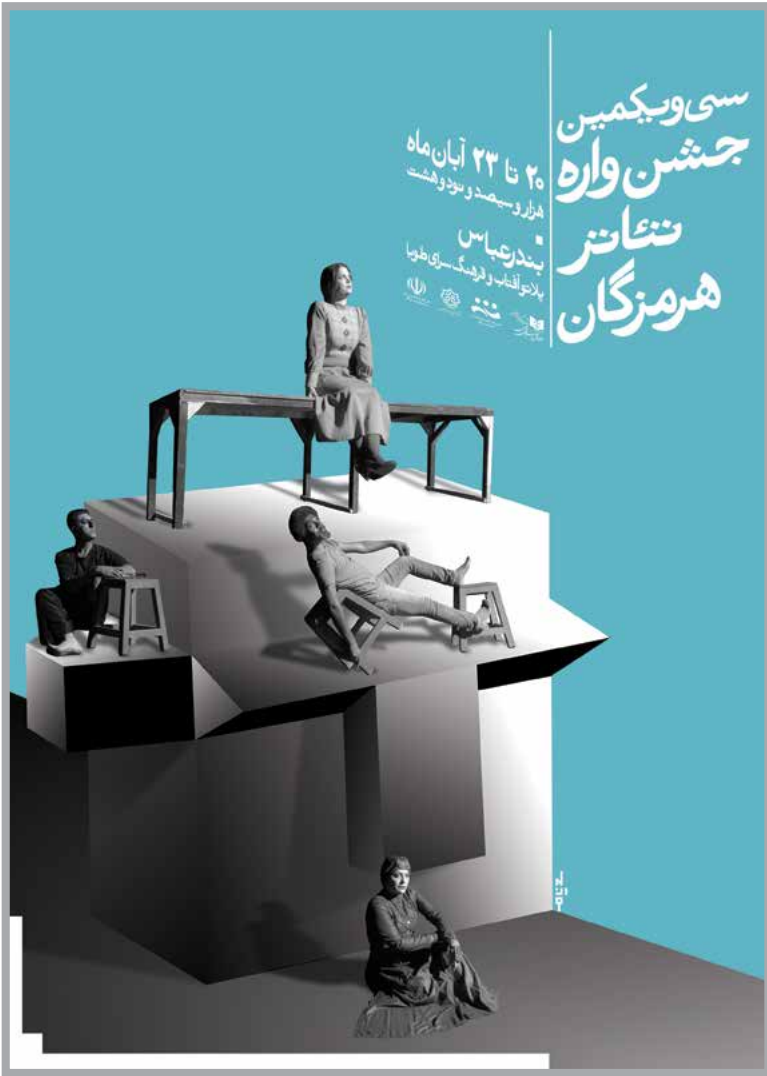
ابتدا اجازه بدهید توضیح دهم که جامعه تئاتر، این جشنواره را با نام جشنواره تئاتر استانی می شناسند نه جشنواره تئاتر هرمزگان و این موضوع نه تنها در استان هرمزگان بلکه در دیگر استان ها نیز به همین شکل وجود دارد. کلمه هرمزگان در عنوان این جشنواره به معنای اقلیم و آداب و رسوم خاصی نیست بلکه به معنای یک موقعیت جغرافیایی است؛ در واقع ما با یک جشنواره آیینی سنتی و بومی مواجه نیستیم بلکه با جشنواره ای مواجهیم که تولیدات تئاتر را در یک محدوده جغرافیایی مشمول می شود. نه صرفا آثاری که براساس آداب و رسوم آن منطقه ساخته شده باشد. برای مثال ممکن است در این جشنواره اقتباس هایی از متون خارجی وجود داشته باشد یا اثری درمورد خوزستان با آداب و رسوم مخصوص آن منطقه که اتفاقا در جشنواره امسال تا جایی که اطلاع دارم به چشم می خورد. اگر در

کار خود مولفه تصویری بومی استفاده کنید از جهان شمول بودن آن پوستر می کاهد؛ زیرا این مولفه ها برای مردم مناطق مختلف، مولفه های آشنایی نیست. برای مثال اگر در طراحی پوستر از برقه استفاده کنیم، این پوستر برای نمایش در کشور لهستان مناسب نخواهدبود چون این یک مولفه شناخته شده جهانی نیست. در دیگر نقاط دنیا هم در مبحث طراحی پوستر مولفه های بومی دیده نمی شود؛ زیرا آن ها به دنبال زبان بین المللی هستند. البته من فکر می کنم به دلیل حضور تصویر بازیگران هرمزگان در پوستر در واقع به نوعی مولفه های هرمزگان در پوستر وجود دارد اما هیچ اجباری برای این امر وجود ندارد زیرا ما در این جشنواره با مجموعه آثار تولید شده در یک منطقه جغرافیایی روبه رو هستیم نه جشنواره موضوعی درباره آداب و رسوم آن منطقه جغرافیایی.

مخاطب پوستر شما فقط قشر هنری

هستند یا عموم مردم؟

ما در مباحث گرافیک، پوستر و اعلان نمی توانیم انتخاب کنیم که با چه کسانی مواجه هستیم. در همه هنرها به خصوص طراحی پوستر ممکن

است که هنرمند انتخاب کند که اثر خود را در معرض دید چه کسانی قرار دهد اما نمی تواند تصمیم بگیرد که مخاطب این اثر چه کسانی هستند.

یکی از دلایلی که من با برگزاری نمایشگاه پوستر موافق نیستم این است که جای پوستر روی دیوار نمایشگاه نیست بلکه جای آن روی دیوار شهر است. در پوستر جشنواره تئاتر استانی، مخاطب عموم مردم هستند و درواقع براساس رویدادی که پوستر به منظور آن طراحی شده است، مخاطب سنجی خواهدشد. باتوجه به این که اکثر هنرمندان تئاتر، پوستر تئاتر را یک امر تزئینی می بینند، به نظر شما پوستر صرفا یک اعلان تبلیغاتی است یا یک اثر هنری؟

در مورد این موضوع همواره بین مجامع هنری بحث هایی وجود دارد. زمانی که هنرمند اثر خود را با ذهن خلاقانه خود اجرا می کند و صرفا اجراکننده تفکرات سفارش دهنده نیست ما می توانیم به آن اعلان به عنوان یک اثر هنری هم نگاه کنیم.

هرچند تعریف جامع و کاملی برای این موضوع

برگزاری کلاس های صنایع دستی در ۳۱ رشته در شهر ملی گلابتون

نائب رئیس تعاونی صنایع دستی و گردشگری بانوان امید بندرلنگه گفت: تعاونی صنایع دستی و گردشگری شهرستان بندرلنگه با برگزاری کلاس های صنایع دستی در ۳۱ رشته و راه اندازی کارگاه در این زمینه در تلاش است که خود اشتغالی بانوان بندرلنگه ای را فراهم سازد.

ثنا شهابی، نائب رئیس تعاونی صنایع دستی و گردشگری بانوان امید شهرستان بندرلنگه در گفتگو با خبرنگار هرمز گفت: با توجه به ظرفیت بندرلنگه در زمینه صنایع دستی و کار گلابتون دوزی و همچنین ثبت ملی شهرستان با عنوان شهر ملی گلابتون در صدد برآمدیم که با همکاری اداره میراث فرهنگی و صنایع دستی و گردشگری، شهرداری، ناحیه مقاومت بسیج و اداره کار، تعاون و رفاه اجتماعی کلاس های گلابتون دوزی، تلی بافی و خوس بافی را به صورت رایگان برای داوطلبان شرکت کننده در این کلاس ها برگزار کنیم.

حکایت چراغ جادو

مرکز گراییی و مرکز گریزی در هنرمندان

♦ گروه فرهنگ و هنر// حمید نشاط

بدون ذکر منبع و با نگاهی به اطراف اعلام می کنم که انسان موجودی اجتماعی است. آنچه در پی این سخن خواهد آمد به دوگونه ی جامعه پذیر شدن انسان نگاهی می اندازد. یکی از انواع نقش های اجتماعی که انسان می تواند بر اساس نیاز خود و اطراف خود آن را بیزند و در مسیر آن گام بردارد نقش هنرمند است. اما اینکه چه کسانی این نقش را می پذیرند باید کمی در پیرامون آن سخن گفت: به نظر می رسد هنرمند در شکل کلی آن فردی است که سخنی برای در میان گذاشتن با جامعه دارد اما اینکه این سخن چه کاربردی دارد نکته ای ست که در این مقال نکتجذ. اما آن سخن که او دارد رسانه ای می طلبد و این رسانه می شود هنر.

انسان بجز مواردی که با خود به مشورت می پردازد تا با دیگری سخن بگوید کمتر پیش می آید که با خود سخن بگوید الا دیوانگان که جان ایشان از اونی دیگر است و اکنون کوتاه سخن آنکه هنر برای هنر هم مصداقی از با خود سخن گفتن است چرا که هنر سخن است و سخن مخاطب می طلبد و اصالت آن برای ارتباط ساخته شده است. جایی هم که با خود در س می شویم خود را به دو بخش تقسیم کرده به گفتگوی میان این دو می پردازیم. در این میانه انسان هایی که هنرمند بودن را به عنوان نقش اجتماعی خود می پذیرند بر اساس آنچه در بالا گفته شد به دو دسته ی عمده تقسیم می شوند یکی آنانی که مخاطب در مرکز آثار ایشان است و ایشان مرکز گرا می شوند به لحاظ جغرافیا و در پی مخاطب هجرت می کنند و دسته ی دیگر که سخن و در پی آن موجودیت و آموختن خود را محور قرار داده و ایشان مرکز گریز شده در مقابل مرکز گرایان لیخندی برلب دارند که گاه به تکبر تعبیر می شود.

در کشوری همچون ایران که تمامی امکانات در پایتخت متمرکز است هرکس در پی نامی و نانی در هنر است مهاجر پایتخت می شود چرا که نام و نان را مخاطب می آورد و این مخاطب و امکان جمع آوری آن در پایتخت متمرکز است و این یک انتخاب و ویژگی ست نه عیب و ایراد. اما هستند کسانی که حرفشان را در نسبت با مخاطب اولی دانسته زیست بوم خود را ترک نمی کنند و بی نام و نان می خواهند حرفشان را درست برزند حتی اگر یکی بیش نشود. قیاس این دو طرز نگاه الا به مصداق ممکن نیست پس ما بر آن شدیم تا در یک سلسله مقاله ی هفتگی مصادیقی را از همین زیست بوم در بوته ی آزمایش آورده ببینیم هر کدام چه کرده اند تا عیان شود هر کدام از این دو ویژگی چه دریچه ای به جهان هنراین بوم می گشاید. اکنون شما مخاطب گرامی مطلب بالا را مقدمه ای بیندار بر آنچه در هفته های آینده در باب هنرمندان شهر خود خواهید خواند با امید به اینکه دلایل هجرت روز افزون هنرمندان به مرکز و اونیرمی شدن هنر در حال حاضر بر شما مخاطب گرامی هرچه عیان تر گردد.

طبیعت اطراف شهر و آبادی خود را توصیف کنید

♦ گروه فرهنگ و هنر//

هرگاه به نقشه کشورم می نگرم بی اختیار چشمانم به سمت جنوب میهن کشانده می شود و اشک در آن ها حلقه می بندد و بر آتش عشق به شهرم می افزاید. بندرعباس، شهر زیبای من از شمال به کوه سرفراز گنو منتهی می شود. کوه گنو آتشفنای خاموش است که چشمه های آب گرم زیادی را در بر گرفته است. نخل های خرمای آن پر شکوه و با عظمت، قامت بلند خود را به رخ بینندگان می کشانند و آن ها را به یاد استقامت در برابر مشکلات می اندازند. باغ های انواع مرکبات مانند: نارنگی، لیمو ،انجیر،کوهی و ... و پرپرزو خرم با میوه های رنگارنگ در آن خودنمایی می کنند.گله های دام در دامنه های و در میان مراتع و علفزارها به همراه صدای نی لیک چوپان ها و پارس سگ های گله منظره ای دیدنی را به وجود می آورند. در زمستان سفیدی قله های برف گرفته گنو، چشم هریبنده ای را خیره می کند. اگر از این قله به جنوب بندرعباس نظر افکنیم، آب های نیلگون خلیج فارس و دریای عمان در قسمت تنگه هرمز نظرم ان را جلب می کند. دو دریایی که هر ر ز صبح صیادان را باغوش بازمی پذیرند و غروب با دستانی پرروانه خانه هایشان می کنند. دریاهایی که بدون هیچ چشمداشتی آنچه را که درون خود دارند به دریا دلان می بخشند. از کنار این دو دریا به شرق و غرب شهر که بنگریم، بیابانی خشک را مشاهده می کنیم که جز بوته های خار و در بعضی مناطق کنار وحشی و گز چیز دیگری ندارد. بیابانی که در تابستان گرمای آن سنگ را می کند و در زمستان سرمای گزنده اش هراس از مرگ را به دل می افکند. اما با این ظاهر خشن، وجودش آنقدر مهربان است که هیچگاه خالی از حیات نیست. هرگاه که به این زیبایی های طبیعت شهرم می اندیشم با خود می گویم: ای کاش همه انسانها مانند نخلستان های کوه گنو در مقابل حوادث ایستادگی می کردند و مانند دریای عمان و خلیج فارس سخاوتمند بودند و ... در آن وقت چه کسی می توانست بگوید « زندگی زیبا نیست».

ش.شیدا

هیئت داوران

جشنواره تئاتر هرمزگان انتخاب شدند

♦ گروه فرهنگ و هنر//

دبیر سی و یکمین دوره جشنواره تئاتر استان هرمزگان از مشخص شدن داوران بخش نهایی این جشنواره خبر داد.

حسین کریمی، گفت: پس از بررسی های صورت گرفته سه داور نهایی جشنواره تئاتر هرمزگان مشخص شد. نسیم ادبی، سهند خیرآبادی و مهدی عطایی داوران این دوره از جشنواره را تشکیل می دهند. نسیم ادبی فارغ التحصیل رشته کارشناسی نمایش از دانشگاه آزاد اسلامی تهران است. سهند خیرآبادی، متولد ۱۳۶۷ دارای مدرک دکتری فلسفه و هنر است. مهدی عطایی دریایی متولد ۱۳۳۶ بندرعباس، دارای مدرک کارشناسی فلسفه و کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر است.